

3.) Postaja za rejo prašičev mora vsaki dve leti od c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani vzeti plemenskega mrjasca pod istimi pogoji, ki so navedeni v 2. odstavku.

4.) Voditelj postaje za rejo prašičev mora pisati plemenski zapisnik in 1. maja ter 1. decembra vsako leto natančno poročati o stanju postaje.

Golice za plemenski zapisnik in za poročila daje c. kr. kmetijska družba v Ljubljani.

5. Postaje dobodo ta-le napis: „C. kr. kmetijske družbe kranjske postaja za rejo prašičev“.

6.) Poverjenec družbenega glavnega odbora si lahko ogleda postajo in pregleda plemenski zapisnik kadar hoče. Ravno tako lahko odredi, kar se mu zdi potrebno glede reje ali v zdravstvenem oziru, ter odpravi nedostatke.

7.) Ako kaka postaja za rejo prašičev ne izpolnjuje ktereoli navedenih določeb, se opusti, napis pa se takoj odstrani.

C. Prosilci za zavode ali za postaje za rejo prašičev morajo svoje prošnje poslati c. kr. kmetijski družbi, prej pa mora načelnik dotične podružnice nanjo pripisati:

a) pri zavodih: „Prosilec ima že sedaj plemenske prašice pasme ter se umno peča s prasičjo rejo“;

b) pri postajah: „Prosilec je sposoben, imeti postajo za rejo prašičev . . . pasme, kakor določajo predpisi.“

Ustanovitev zavoda ali postaje za rejo prašičev se potrdi še-le tedaj, kadar prosilec podpiše zavezno pismo.

D. Določbe o oddaji posameznih mrjascev velike bele angleške pasme.

Da se omogoči povzdiga prasičje reje tudi po takih krajih, po katerih nimajo zavodov in postaj za rejo prašičev, oddajala bo c. kr. kmetijska družba v Ljubljani posamezne polnokrvne mrjasce občinam, kmetijskim podružnicam, zadrugam in kmetovalcem pod temi-le pogoji.

1.) Prošnjo za mrjasca, v kateri mora biti navedeno število plemenskih svinj, naj posamezniki in za druge vložijo po kmetijski podružnici dotičnega kraja, kmetijske podružnice in občine pa neposredno pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani.

2.) Mrjaščeki se oddajajo 10—12 tednov stari za polovično kupno ceno (l. 1889. po 10 gld.) Prevozne stroške od Ljubljane mora tudi plačati prosilec.

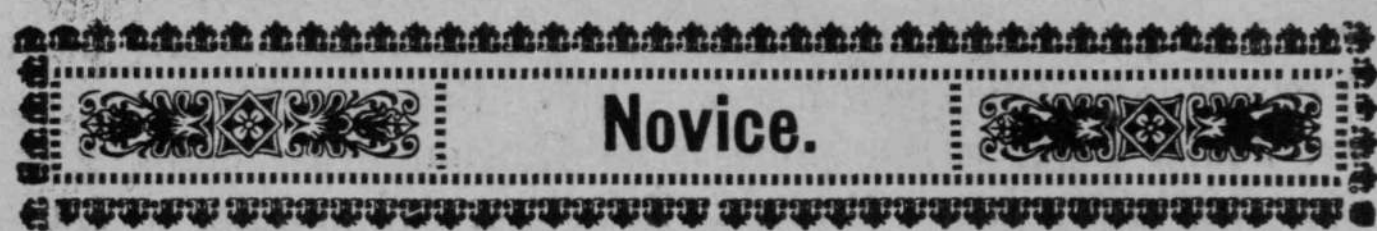
3.) Kdor mrjasca dobi, mora polovico cene plačati takoj, polovico pa v 14 dneh potem, ko je mrjasca prejel, c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Mrjasec ostane toliko časa družbena lastnina, dokler ni plačana tudi druga polovica cene.

4.) Mrjasca je treba vsaj dve leti rabiti za pleme, ali do-lej, dokler se ne izkaže, da za pleme ni sposoben.

5.) Kdor dobi plemenskega mrjasca, pa ne izpolnjuje teh-le pogojev, izgubi pravico do podpor za pra-

siče, njegovo ime in bivališče pa se objavi v družbenem uradnem glasilu.

6.) Posamezni mrjasci se oddajajo, v kolikor to dopuščajo sredstva, in še-le potem, ko prosilec podpiše zavezno pismo.

— Osebnosti. Fin. min. dr. Kaizl se je v četrtek zvečer preko Reke povrnil iz Dalmacije na Dunaj. — Dež. šol. nadzornik dr. Zindler v Gradcu je umirovljen; tem povodom je dobil naslov in značaj dvornega svetnika. Na njegovo mesto je imenovan dosednji ravnatelj na mariborski gimnaziji g. dr. Peter Stornik. — G. V. Kumar, okrajni šolski nadzornik v Tolminu, je stopil v pokoj. — Namestniški koncipist Lašič je iz Tolmina premeščen na Krk, na njegovo mesto je prišel trd Nemec pl. Grabmayer. — Č. g. Fr. Klepač, župnik pri sv. Ožbaldu, je dobil župnijo v R. zboru. — Č. g. kapelan Fr. Cinha je premeščen iz Pilstajna v Buče.

— O veprinškem županu Janezu Andrejčiču Golacu, ki si je vzel življenje, piše „Piccolo“, da je izvršil čin v trenutku blaznosti; kritikuje veprinškega župnika Ellnerja, ker ni hotel samomorilca pokopati na blagoslovljenemu pokopališču, dasi je pokopališče občinsko zemljišče. To, da je čin politične, osvete, ki se ne more grajati dovolj itd. Tržaški „Piccolo“ v jedni sapi hoče predpisovati cerkvi njeno dolžnosti in pravice, pa noče nič vedeti o svojih uprav peklenskih zlobah nasproti našim zaslužnim mrtvecem, katerih grobe je skrunila „Piccolo-va“ najeta svojat. Za njegove pristaše naj veljajo vsi oziri, tudi ako jih niso vredni, inako se drugače pomagati ne more, pa prihaja z občinskim zemljiščem. Saj občinskega zemljišča bode v Veprincu še razven pokopališča dovolj, zakaj pa se ni se ni oziral na ono? No, naposled se je doseglo, da so pokopali samomorilca Andrejčiča tam nekje na „občinskem pokopališču“, in se je zadostilo židovskim željam, ki itak ne poznajo razločka med občinskim in židovskim pokopališčem. Andrejčič je bil ljut sovražnik duhovščine, toda žalosten zapeljanec framazonske struje. Ako se je branil župnik Ellner pokopati samomorilca na posvečeni zemlji je imel za to svojih poslovnih razlogov, nikakor pa taci, ki bi izvirali iz kake politične osvete, o kakoršni umazani „Piccolo“ rilec vsikdar čeljusta, kadar hoče blatiti katoliško duhovščino. Bilo ga sram!

— Obljubljena procesija zaradi potresa se je veličastno vršila na veliko nedeljo popoldne. Ljudstva iz Ljubljane in okolice udeležilo se je nebrojno. Sprevidi posameznih ljubljanskih župnij so bili silno dolgi, vse množice vernega ljudstva pa so se zbrale na trgu sv. Jakoba, kjer so bile pete litanije M. B. in pa molitve, da nas Bog milostno varuje šibe potresa. Sprevod z Najsvetejšim je vodil presvetli knez in škof z obilnim svečeniškim spremstvom. Pogled na trg sv. Jakoba, ki je poln zbranega naroda je moral očarati vsakogar ter ga vspodbuditi, da se tudi on pridruži družini in prosi Boga, da odvrine od Ljubljane nesrečo potresa, ki je tako hude rane prizadela našemu mestu.

— Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prijelo je zadnji mesec sledeča darila: Iz Maribora poslal je gosp. France Dolenc, trgovec, 270 kron; katere je nabral mej mariborskimi rodoljubi. Imena plemenitih darovalcev priobčimo prihodnjič. Akad. društvo „Slovenija“ darovalo je čisti dohodek veselice, ki jo je priredilo o svoji tridesetletnici v znesku 200 kron. V tej svoti je tudi 76 kron, katere je g. prof. Levec nabral mej bivšimi Slovenijani v Ljubljani.

Dalje so darovali: Slavno „branilno in posojilno društvo“ v Ptui 120 kron; slavna posojilnica v Slovenski Bistrici 50 kron; gosp. dr. Edvard Volčič c. kr. sodni tajnik v Novem mestu, nabral je reč tamšnjimi Slovenci 44 kron; imena darovalcev priobčimo prihodnjič; slavna kmetska posojilnica na Vrhniki 40 kron; slavna posojilnica v Brežicah, 30 kron; slavno društvo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, 20 kron; slavna posojilnica v Vitanji, 20 kron; bivši državni poslanec gospod dr. Josip Vošnjak, zdravnik, pos. i. t. d. v Slov. Bistrici 10 kron; gosp. dr. Janko Pajk, c. kr. profesor na Dunaju, drugi obrok glavnice 20 kron; gosp. Friderik Žakelj, c. kr. profesor v Ljubljani, 10 kron; g. Jos. Smodej c. kr. notar v Velikih Laščah, 10 kron; g. Anton Šlamberger, c. kr. notar v Kranju, 10 kron; g. V. Wanons, trgovec v Radgoni, 8 kron; g. Karol Dolenc, c. kr. sodni pristav pri najvišem računskem dvoru na Dunaju, 6 kron; g. dr. Urban Lemež, odvetnik i. t. d. v Slovenski Bistrici, 6 kron; dr. Jakob Urbanija, c. kr. poštni kontrolor na Dunaju, 6 kron; po 4 krone so darovali gospodje: Dr. Fr. Detela, c. kr. šolski svetnik v Novem mestu, Ferdinand Seidl, c. kr. profesor v Gorici; Ivan Jenko, načelnik postaje v Litiji; mons. Štefan Kafol, kanonik v Gorici; gospica Marija Wessner, učiteljica višjega dekliškega zavoda v Ljubljani; Alojzij Matelič v Tolminu; Fran Fischer hôtelier v Kamniku, gg. Tavčar, Logar, Rajle v Ribnici 3 krone 60 h.; vč. g. Mihael Sajé, župnik v Štangi 3 krone; vč. g. Filip Abram v Črnišah pri Gorici, 2 kroni in vč. g. Anton Pahor, vikarij v Kronbergu pri Gorici 2 kroni. Za toliko blagih darov kodi najiskrenejša zahvala. Podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaju je letos uže 64 revnih dijakov podpiralo; za toliko število podpirancev je treba res izvanredne pomoči. Odbor prosi torej uljudno za pošiljanje daljnih darov, katere bode društveni blagajnik velečastiti gospod Franc Jančar, monsignor, papeški častni komornik i. t. d. na Dunaju, I. Singerstrasse številka 7 prav hvaležno sprejemal.

— **Tatvina v realki.** V podstrešji na realki spravila je deželna vlada po potresu svoje stare spise. Teh spisov je bilo sedaj mnogo pokradenih in prodanih pri mesarjih in trgovcih. Policija je neki že prijela jedno žensko, ki je spise kradla in prodajala.

— **Za očetom.** Ves gladen in premerznjen zglasil se je te dni na magistratu 11 let star deček Janos Kolnaz iz Sibinja na Solnograškem. Šel je bil z očetom na Dunaj dela iskat, ali oče ga je na Dunaju zapustil na skrivnem, in tako je ostal sam v velikem mestu. Neki krošnjar se ga je usmilil in ga vzel seboj v Gradec, od koder je prišel sam peš v Ljubljano, češ da bode morda tukaj našel svojega očeta, ki je zidar in je z Dunaja odšel proti jugu. Deček hotel je iti tudi še v Trst očeta iskat, ali magistrat mu je dal podpore in ga poslal domov na Solnograško.

— **Nezgoda.** Zdravnik dr. Mihalič v Ljutomeru se je na poti iz Bučkovec na cesti v okolici Kamenščak zvrnil iz voza, ker sta se konja splašila. Padel je tako nesrečno, da si je zlomil eno nogo in roko nalomil.

— **Električno razsvetljena vas.** Gotovo nekaj za naše čase originalna novica. Navadna kmetska vas tam v gorati in še celo solnograški deželi se ponaša s popolno električno razsvetljavo; in to se je zgodilo brez sodelovanja katerega inženerja ali elektrotehnika. V St. Martinu — tako se namreč vas imenuje — biva priprosti kmečki sin Peter in je brez studij, toda nadarjen samouk. Nakupil si je vse potrebne priprave in napeljal elektriko naprej po svoji hiši, potem pri sosedih, in nazadnje še po ulicah in celo v cerkvi. Ko se stemni, tedaj zažari cela vas v svitu električne luči in mogoče da še svetleje, kakor pri nas v Ljubljani.

— **Zagrebska opera ostane.** Hrvatski listi poročajo, da je Hrvatska deželna vlada vsprejela predlog gledališke uprave, po katerem ostane operi zagotovljenje dosedanja pod-

pora, le število opernega osebja se skrči. Gledališče ostane v vladni režiji.

— **Okrajni zastop v Ormožu.** V načelstvo okrajnega zastopa bili so izvoljeni gospodje: dr. Ivan Clumec, načelnikom, Ivan Kočever, namestnikom, Franc Gonozi, Florijan Kuharič, Alojzij Mikl, Lavoslav Petovar in Maks Robič, odbornikom. Nemci so se med volitvijo odstranili.

— **Občinski odbor na Humu blizu Ormoža** sklenil je jednoglasno, prositi za slov. vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani ter je dotični prošnji že odposlal. Dalje je isti občinski odbor in krajni šolski svet na Humu sklenil jednoglasno prositi visi dež štajerski za izboljšanje učiteljski plač.

— **Železnični most čez Savo pri Poganečku** blizu postaje Kresnice je tudi za drugi tir dogotovljen in se je izročil prometu.

— **Iz Radovice** se nam poroča, da je bila velikonočni ponedeljek vsa vas v veliki nevarnosti. Zvečer ob 8. uri je jelo goreti v hiši posestnika Jureta Matekoviča. V hipu je bilo vse poslopje v ognju. Na srečo je pritislila burja goreč plamen, kjer ni gorljivih stvari. Vsaka druga sapa bi bila povzročila neizmerno škodo. Strni so dobro prezinile, le pregošte so, zlasti ječmen. — Zadnji zimski dnevi so naredili precej škode. Pozeble so marelice, zgodnje hruške in deloma tudi breskve. Trta je pozebla v najnižjih legah.

— **Ponesrečil** se je min. nedeljo dopoldne neki kolesar na Medvedjeku, vozeč iz Ljubljane v Novo mesto. Ves pobit in umazan pride v gostilno Jos. Keka na Pljuski, kjer je popoldne umrl. Našli so pri njem vizitko na ime Jos. Sorčič.

— **Najden mrtvec.** Železniški delavci našli so dne 6. aprila po noči na progi pred skladiščem južnega kolodvora v Ljubljani ležati Janeza Jankoviča, katerega so prenesli še živega v skladišče, kjer pa je kmalu umrl. Policijski zdravnik dr. Illner je mrtveca ogledal in konstatoval, da ni na truplu nobenega sledu kake zunanje poškodbe, in da je umrl za mrtvoudom. Mož je rad pijančeval.

— **Žensko truplo** so včeraj našli blizu postaje v Kresnicah. Truplo je že več dni ležalo v vodi.

— **Nesreča.** V Ratečah na Gorenjskem sta minoli ponedeljek Jos Rožič in Jos. Kajžer streljala s topiči. Pri tem se je unel smodnik ter oba ožgal po obrazih.

— **Umorstvo 12letne deklice.** V Solnogradu se je vršilo strašno umorstvo. Neznani človek je v mrtvašnici tamšnjega pokopališča onečastil 12letno deklico, potem pa jo umoril. Vzlic vsemu iskanju ni še prišla policija hudodelcu na sled.

— **Pustolovec morilec.** Pred tržaško poročstvo je bil te dni obsojen neki Amiragli v petletno težko ječo. Svoj čas je bil delavec na železnici, a radi zanikernosti so ga zapodili. Leta 1887. je začel živeti v Trstu z neko vdovo Vambiachini, ki je imela dve hčerki. Amiragli pa se je z njo sprl ter začel hoditi z neko Jeglič, krotilko levov. Jeglič je umrla nasilne smrti. Amiraglija so takrat obdolžili, da je vrgel svojo ljubico skozi okno, a tega mu niso mogli dokazati. Na to se je vrnil zopet k vdovi Vambianchini ter se zaljubil v njeno 15-letno hčerko Ker pa se mu dekle ni hotelo udati, jo je zaklal z britvijo.

— **Prepovedane loterijske igre.** Kakor se nam piše, bilo je pri zadnji seji tukajšnjega c. kr. dohodarstvenega okrajnega sodišča več strank na občutljive denarne globe obsojenih, ker so se vdeleževale srečkanja deloma pri ogerski razredni loteriji, deloma pri inozemskih loterijskih družbah, zlasti pri loterijski družbi „Fortuna“, ki jo vodi mejnarodna menjiška in efektna banka v Amsterdamu. Z ozirom na to zdi se nam umestno, da občinstvo pred jednacimi zabranjenimi igrami nujno svarimo.